

19 I. d. Meerudgiften, 46 Rbd. 70 f., passerer.

19 II. b. Dverstridelsen, 15 Rbd. 47 f., billiges; forøvrigt bortfalder Udsættelsen.

19 III. b. Meerudgiften, 110 Rbd. 9 f., passerer; forøvrigt bortfalder Udsættelsen.

19 V. c. Dverstridelsen, 871 Rbd. 14 f., passerer.

20 I. Udsættelsen bortfalder.

20 II. Dverstridelsen, 4 Rbd. 32 f., billiges.

22 i. Udgifterne, 300 Rbd., 26 Rbd. 72½ f., 62 Rbd. 40½ f. og 322 Rbd. 48 f., vedkommende foregaaende Aar, passere.

23 & 24. Den brugte Fremgangsmaade passerer.

28 e. Udgiften, 87 Rbd. 48 f., vedkommende foregaaende Aar, billiges.

29. Udgifterne, 134 Rbd. 70 f., 93 Rbd. 25 f., 885 Rbd. 35 f. og 58 Rbd. 12 f., vedkommende tidligere Regnskabsaar, og Udgifterne, 200 Rbd., 45 Rbd., 255 Rbd., 100 Rbd., 1075 Rbd., 79 Rbd. 48 f. og 157 Rbd. 27 f., passere.

31. Dverstridelserne, 114 Rbd. 24 f. og 23 Rbd. 868 f. samt 734 Rbd. 88 f. og 1500 Rbd., passere.

§ 2. Directe og indirecte Skatter, Lotto og Postvæsen.

Med Hensyn til Classelotteriet meddeles her den Oplysning, at sammes Bruttoindtægt har været 601,095 Rbd. 65 f., hvoraf atter er udbetalt i Gevinster 532,238 Rbd., hvilket altsaa kun er en Omfordeling mellem de Spillende, hvem dette Beløb atter er tilflydt. Af Dverstruddet derimod, 68,857 Rbd. 65 f., har Staten i Administrationsomkostninger maattet

udrede 25,454 Rbd. 20 f., saa at den virkelige Indtægt kun har været 43,403 Rbd. 45 f., eller, naar der til Indtagten lægges et tilbagebetalt Forskud af 300 Rbd., og til Udgiften nogle overfliggende eller eftergivne Restancer til Beløb 2,293 Rbd. 87 f., en virkelig Indtægt af 41,409 Rbd. 54 f. Som Statsindtægt betragtet har Classelotteriet saaledes den store Mangel, at dets Oppebørsel har kostet omtrent 40 pCt. af det af Skatteyderne betalte Beløb.

Under den første Post vedkommende Postvæsenet have Revisorerne gættet Rigsdagens Afgjørelse af det Spørgsmaal, hvorvidt visse Indtægter kunne medregnes ved Bedømmelsen af det Spørgsmaal, om ifølge Lov 30te Juni 1850 § 5 Gageforskud retteligen kunde tilstaaes. Da Loven kun taler om „Gager“, hvorved efter almindelig Sprogbrug kun forståes fast Løn, da fremdeles den nærmere Bestemmelse i § 1, at Gagerne skulle udbetales maanedsvis og forud, er aldeles uanvendelig paa Sportler, der falde til ubestemmelige Tider, eller Procenttillæg, som bag efter erlægges i Forhold til de i Forveien udfærdigede Indtægter, og da det i § 5 fastsatte Maximum for Forskuddet af et Quartals Gage udelukker alt Hensyn til de foranderlige og ubestemmelige tilfældige og visse Indtægter, anseer Udvalget det for utvivlsomt, at Regjeringen har havt fuld Joie til kun at lægge den egentlige Gage til Grund for Afgjørelsen, og det skal derfor indstille, at den her omhandlede Antegnelse bortfalder.

Naar Udvalget endelig under Postvæsenet Post 2 har indstillet med en noget usædvanlig Form, at „den brugte Fremgangsmaade faaer at passere“, saa har det derved villet betegne, at denne fortjener at badles, men at der efter samtlige Omstændigheder derved intet videre er at gjøre. Det, der herved skal badles, er paa Lingen Maade, at Finansministeren saa snart, som Omstændighederne tillode det (i Mai 1851) inddrog det flensborgske Postvæsen, som hidtil var bestyret af et eget Bureau i Flensborg, under Generalpostdirectoratet. Heller ikke skal deri indeholdes nogen Kritik af den Maade, hvorpaa denne Foranstaltning er udført; thi da Udvalget mangler Præmisseser til derom at have en selvstændig Dom, vil